

Volem acollir!

Dg, 19/06/2016 per Francesc Romeu
[Pensa-t'ho bé!](#)

Demà, dilluns 20 de juny, se celebra el Dia Mundial de les Persones Refugiades, per aquest motiu, avui diumenge, a les 6 de la tarda, s'ha convocat, a la Plaça de la Universitat de Barcelona, una gran manifestació sota el lema '[Obriu Fronteres, Volem Acollir](#)' per "denunciar públicament la irresponsabilitat, la negligència i l'hostilitat dels representants polítics de l'estat espanyol i de la resta dels estats europeus davant l'èxode de persones desplaçades que cerquen un lloc segur".

Aquesta convocatòria l'ha organitzat una agrupació de més de 50 entitats que també ha elaborat [un manifest](#) al qual ja s'hi han adherit més d'un centenar de col·lectius on hi trobem també molts grups i organitzacions eclesials. En el manifest s'assenyala ben clarament que es vol "denunciar les vulneracions dels drets humans comeses pels governs i els seus còmplices, que tanquen les portes a dones, homes i infants que necessiten protecció. Negant-los el dret a la lliure circulació i a les vies legals existents, se'ls obliga a quedar exposats al negoci impune del tràfic de persones, a fronteres militaritzades subcontractades a règims opressors i a arriscar la seva vida constantment".

També es denuncia "l'abandonament per part dels nostres governants de la seva obligació d'activar les imprescindibles accions de rescat, ajuda i protecció humanitària. No oblidem les més 36.000 persones que, des de l'any 2000, han perdut la vida al Mediterrani" i per això exigeixen "a l'estat espanyol i a tots els estats de la Unió Europea que apliquin les vies segures previstes, perquè totes les persones que han hagut de deixar el seu país, pels motius que siguin, puguin sobreviure, i viure dignament, en comptes d'haver de deixar-hi la vida. I també perquè les lleis ja incloses en els tractats internacionals d'Asil i de Drets Humans s'apliquin immediatament".

Una altra de les denúncies també assenyala "l'acord immoral per a la deportació dels refugiats entre els estats de la Unió Europea i Turquia, un país que vulnera sistemàticament els Drets Humans. Les forces de seguretat turques han disparat, ferint i assassinant persones que intentaven creuar les seves fronteres. Turquia no és un país segur, ni per als refugiats, ni per als kurds, ni per a la ciutadania turca que s'oposa al seu govern", per això també es denuncia "les accions policials dels

estats europeus o els règims que treballen al seu servei contra les persones desplaçades: les càrregues amb gasos lacrimògens, la repressió del voluntariat, la dispersió violenta i els trasllats, contra voluntat o a través de falses informacions, a centres de detenció; on les condicions sanitàries, alimentàries i mèdiques són deplorables, i se'ls impedeix l'accés a l'ús legítim dels recursos i drets legals”.

En la part més propositiva del manifest es dona el “suport a tots els pobles que pateixen la guerra i a la seva lluita per la llibertat i la justícia social contra el seus règims i les intervencions estrangeres: a Síria, l'Iraq, el Kurdistan, l'Afganistan, Eritrea o Somàlia... principals fonts d'expulsió de refugiats. Certament és una crisi humanitària -es diu-, però té causes morals, polítiques i econòmiques, i evidencia una greu crisi de fons: una crisi de les polítiques europees de control de fronteres. Els representants institucionals posen per davant de la vida humana el manteniment de privilegis econòmics”. Per la qual cosa es reclama: “consciència social, compromís i voluntat política. Per actuar junts amb valors humans, amb respecte, responsabilitat, solidaritat, esforç i empatia... per transformar les fronteres que existeixen entre nosaltres. Encara que sigui difícil, un món millor és possible!”

Per acabar, m'agradaria recordar el reportatge que TV3 va estrenar aquest dimarts passat a la nit, titulat '[My friend](#)', dirigit per l'excorreesponsal i actual director i conductor del “TeleNotícies Migdia” de TV3, **Carles Prats**, aprofitant el seu viatge a Grècia per informar de la situació que es vivia en els camps de refugiats. Les imatges i els testimonis que s'hi van veure van ser realment colpidors, mostrant la realitat que allà s'hi està vivint, ja sigui en el ja desaparegut campament d'Idomeni o en el que s'ha tancat aquesta setmana, a Eko Station, amb un desallotjament brutal i enganyós, d'amagat, i sense la mirada dels voluntaris. Ens veiem aquesta tarda, doncs.